

॥ ദുർഗാസൂക്തം ॥

ഓം

ജാതവേദസേ സുനവാമ സോമ മരാതീയതോ നിദഹാതി വേദഃ ।
സ നഃ പരഷദതി ദുർഗാണി വിശ്വാ നാവേവ സിന്ധുഃ
ദുരിതാത്യഗ്നിഃ ॥

താമഗ്നിവർണാം തപസാ ജലന്തീം വൈരോചനീം കർമ്മഫലേഷു
ജുഷ്യാം ।
ദുർഗാം ദേവീഗ്ം ശരണമഹം പ്രപദ്യേ സുതരസി തരസേ നമഃ ॥

അഗ്നേ ത്വം പാരയാ നവ്യോ അസ്താംസ്സസ്തിഭിരതി ദുർഗാണി
വിശ്വാ ।
പൃശ്വ പൃഥ്വീ ബഹുളാ ന ഉദീ ഭവാ തോകായ തനയായ ശംയോഃ ॥

വിശ്വാനി നോ ദുർഗഹാ ജാതവേദഃ സിന്ധുന നവാ
ദുരിതാഽതിപർഷി ।
അഗ്നേ അത്രിവന്മനസാ ഗൃണാനോഽസ്താകം ബോധ്യവിതാ
തനൂനാം ॥

പൃതനാ ജിതഗം സഹമാനമുഗ്രമഗ്നിഗ്ം ഹുവേമ
പരമാമ്സധസ്ഥാത് ।
സ നഃ പരഷദതി ദുർഗാണി വിശ്വാ ക്ഷാമദേവോ അതി
ദുരിതാത്യഗ്നിഃ ॥

പ്രതോഷി കമീഡ്യോ അധാരേഷു സനാച്ച ഹോതാ നവൃശ്വ സത്സി
।
സ്വാഽചാഗ്നേ തനൂവം പിപ്രയസ്വാസ്തുഭ്യം ച സൌഭഗമായജസ്യ ॥

ഗോഭിർജുഷ്ടമയുജോ നിഷിക്തം തവേംദ്ര വിഷ്ണോരനുസംചരേമ ।
നാകസ്യ പൃഷ്ടമഭി സംവസാനോ വൈഷ്ണവീം ലോക ഇഹ
മാദയന്താം ॥

ഓം കാത്യായനായ വിദ്മഹേ കന്യാകുമാരി ധീമഹി ।
തന്നോ ദുർഗിഃ പ്രചോദയാത് ॥

ഓം ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ